

S.. akt VI GC 226/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2014r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w Wydziale VI Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Jerzy Szafrąński

Protokolant: Agnieszka Kacała

po rozpoznaniu w dniu 08.07.2014 r. w Wałbrzychu

sprawy z powództwa (...)spółka z o.o. w S.

przeciwko **W. M.**

o zapłatę 2.460 zł.

I. zasądza od pozwanego W. M. na rzecz strony powodowej (...)spółka z o.o. w S. kwotę 2.460 zł. (dwa tysiące czterysta sześćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 18.02.2014 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę

756 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 600 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...)sp. z o.o. w S. wniosła pozew przeciwko W. M. o zapłatę kwoty 2.460 zł wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu z tytułu kar umownych. W uzasadnieniu pozwu podała, że w dniu 12 sierpnia 2013 r. zawarła z pozwanym umowę nr (...) (dalej: umowa), której przedmiotem było wykonanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej wraz z kosztorysem inwestorskim na przebudowę i modernizację sanatorium uzdrowskiego (...) w S.. Tytułem zabezpieczenia należytego wykonania umowy pozwany zgodnie z zapisami § 18 umowy, uiszczył na rzecz powódki kwotę 11.070 zł. Do obowiązków pozwanego należało m.in. sporządzenie i przekazanie powodowi dokumentacji technicznej - koncepcji projektowej w wersji papierowej w 2 egzemplarzach, którą to pozwany miał wykonać do 20 września 2013r.

Pozwany nie wywiązał się z nałożonego na niego obowiązku, wobec czego pismem z dnia 29 września 2013 r., 14 listopada 2013 r. oraz 04 stycznia 2014 r. strona powodowa wezwała pozwanego do wykonania obowiązku z § 12 ust. 1 pkt b umowy oraz do dostarczenia kompletnej dokumentacji projektowej wraz z pozwoleniem na budowę wskazując na ostateczny termin tj. 10 stycznia 2014 r. Wobec nie wykonania obowiązków umownych przez pozwanego strona powodowa odstąpiła od umowy i wezwała pozwanego do zapłaty kary umownej w kwocie 22.140 zł tytułem odstąpienia od umowy z przyczyn leżących po stronie pozwanego stanowiącej 20% kwoty 110.700 zł tj. wynagrodzenia ryczałtowego za wykonanie przedmiotu umowy określonej w § 14.1. umowy. Strona powodowa potrąciła przysługującą jej należność z tytułu kary umownej w kwocie 22.140 zł z kwotą 11.070 zł wpłaconą powódce przez pozwanego, jako zabezpieczenie należytego wykonania umowy.

Z tym stanowiskiem nie zgodził się pozwany i wniósł o naliczenie kary umownej w wysokości 20% od kwoty 98.400 zł zamiast kwoty 110.700 zł. W odpowiedzi na powyższe pismem z dnia 06 marca 2014 r. strona powodowa nie przychyliła się do wniosku pozwanego. W wystosowanej odpowiedzi z dnia 25 marca 2014 r. pozwany ponownie nie

zgodził się z stanowiskiem strony powodowej i dokonał wpłaty w kwocie 8.610 zł twierdząc, iż kary umowne powinny być naliczane od kwoty 98.400 zł.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu podniósł, iż nie wykonał dokumentacji projektowo kosztorysowej wraz z kosztorysem inwestorskim na przebudowę i modernizację sanatorium uzdrowiskowego (...)w S., do czego zobowiązał się umową stron zawartą w dniu 12 sierpnia 2013 r. Strony w umowie ustaliły kary umowne w przypadku odstąpienia od umowy z winy wykonawcy w wysokości 20% od wynagrodzenia określonego w § 14 ust. 1 umowy tj. kwoty 110.700 zł, na którą składają się wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 98.400 zł należne wykonawcy po odbiorze kompletnej dokumentacji technicznej wraz z decyzją o zatwierdzeniu projektu budowlanego i ostatecznego pozwolenia na budowę oraz wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 12.300 zł należne wykonawcy po zakończeniu sprawowania nadzoru autorskiego. Pkt. 3 w/w przepisu stanowi, że w przypadku gdy wykonawca nie będzie sprawował nadzoru autorskiego lub nie zostanie wezwany przez zamawiającego do sprawowania tego nadzoru, zgodnie z § 6. umowy wynagrodzenie, o którym mowa w § 14. pkt 1 lit. b wykonawcy się nie należy. Pozwany wskazuje, że skoro nie wykonał przedmiotu umowy w części dotyczącej wykonania dokumentacji architektoniczno-budowlanej to tym samym utracił prawo do wynagrodzenia z tytułu sprawowania nadzoru autorskiego a co za tym idzie kary umowne powinny być liczone od kwoty 98.400 zł.

Sąd ustalił:

Strony zawarły umowę nr (...) r. w dniu 12.08.2013 r., z której pozwany się nie wywiązał.

Dowód: k.10, 34.

Strona powodowa odstąpiła od umowy nr (...) pismem z dnia 16 stycznia 2014 r., które to odstąpienie zostało skutecznie doręczone pozwanemu w dniu 20 stycznia 2014 r. Ponadto, w tym samym piśmie powodowa spółka obciążyła pozwanego karą umowną w kwocie 22.140 zł.

Dowód: k. 18,19 i 20.

Pozwany tytułem kary umownej zapłacił stronie powodowej łącznie kwotę 19.680 zł. w tym kwotę 11.070 zł., która stanowiła zabezpieczenie należytego wykonania umowy. Wobec powyższego pozwany w dniu 26 marca 2014 r. przelał na konto spółki kwotę 8.610 zł.

Dowód: k. 5,6 i 25.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zaoferowanych przez stronę powodową, rzetelności i prawdziwości których pozwany nie zaprzeczył. Sporna między stronami była kwota, od której należy liczyć kary umowne za odstąpienie od umowy przez Zamawiającego (strona powodowa) z przyczyn leżących po stronie wykonawcy (pozwany).

W niniejszej sprawie strony ukształtowały łączący je stosunek prawny zgodnie z art. 353¹ k.c., który stanowi, że strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Zapisy w umowie dotyczące kar umownych zostały sprecyzowane w jasny i zrozumiały sposób, dlatego też w niniejszej sprawie nie zaistniała potrzeba zastosowania przez sąd art. 65 § 2 k.c. który mówi, że w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu.

Nie powinno ulegać żadnym wątpliwościom, iż przepisem który należy wykorzystać przy ustalaniu tej kary jest **§ 19 ust. 1 pkt d)**, który mówi, że wykonawca zapłaci Zamawiającemu karę umowną za odstąpienie od umowy przez Zamawiającego z przyczyn leżących po stronie wykonawcy w wysokości 20% wynagrodzenia określonego w **§ 14 pkt 1**. Wynika z niego wprost, że kary umowne należy liczyć od kwoty 110.700 zł. a nie jak twierdzi pozwany od kwoty wymienionej w § 14 ust. 1 pkt **a)** tj. 98.400 zł. Wskazać należy, że gdy strony umowy chciały naliczać kary umowne od kwoty jednostkowej składającej się na wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 110.700 zł. a mianowicie od kwoty 98.400 zł wyrażonej w § 14 ust. 1 pkt a) to wyraźnie to wskazały w § 19 ust. 1 pkt a) lub b) zawierając zapis „(...) wynagrodzenia umownego brutto, o którym mowa w § 14 pkt 1 ppkt. a”. Natomiast ust. 1 pkt d § 19 zawiera zapis „(...) w wysokości 20% wynagrodzenia określonego w § 14 pkt 1”, zatem oczywistym jest, iż kary umowne należało naliczyć od kwoty tam wskazanej, tj. 110.700 zł.

Wskazać należy, że odstąpienie strony powodowej od umowy było dopuszczalne na mocy § 12 ust. 2 pkt b umowy, albowiem pozwany nie wykonał nałożonego na niego obowiązku w związku z zawarciem przedmiotowej umowy. Konsekwencją tego przepisu jest zastosowanie § 19 ust. 1 pkt d stanowiącego o karach umownych za odstąpienie od umowy przez zamawiającego z przyczyn leżących po stronie wykonawcy. Stanowisko pozwanego wskazujące na niezastosowanie przez stronę powodową przy obliczaniu wysokości kary umownej § 14 ust. 3 należy uznać za błędne. Z § 13 ust. 2 umowy należy wywnioskować, że do sprawowania nadzoru autorskiego (II etap) pozwany zostałby dopuszczony po wykonaniu w sposób prawidłowy etapu I. Dopiero wtedy można mówić o ewentualnym stosowaniu § 14 ust. 3 umowy. Jednakże pozwany nie wykonał żadnej czynności, nie wykonał I etapu o którym mowa w § 13 ust. 2 dlatego pozwany na mocy § 12 ust. 2 pkt b miał prawo odstąpić od umowy i zastosować § 19 ust. 1 pkt d i liczyć kary umowne od wynagrodzenia ryczałtowego w kwocie 110.700 zł.

Strony wysokość kary umownej określiły procentowo. Z art. 483 § 1 k.c. wynika, że wysokość kary umownej musi być "określona" w treści umowy. Dodatkowo kara ta powinna być w chwili zastrzeżenia wyrażona kwotowo. Nie rodzi to jednak konieczności podania konkretnej sumy pieniężnej stanowiącej karę umowną. Strony mogą więc określić wysokość kary pośrednio, poprzez wskazanie podstaw jej określenia; karę oznaczyć można więc poprzez podanie konkretnej kwoty, ale również w jakimś ułamku lub procencie w odniesieniu do wartości świadczenia głównego. Określenie kary może zatem nastąpić przez wskazanie kryteriów, którymi posługując się, możliwym będzie wskazanie sumy, jaką dłużnik zobowiązany będzie zapłacić wierzycielowi (**vide**: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 15 kwietnia 2014 r., sygn. akt I ACa 1435/13, LEX 1461195).

Wobec powyższego, kierując się wskazanymi wyżej przepisami należało orzec jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Roszczenie strony powodowej zostało uwzględnione w całości, skutkiem czego należało uznać ją za wygrywającą spór. Przysługuje mu zatem zwrot wszystkich poniesionych kosztów procesu w łącznej wysokości 756 zł. Na koszty te składają się opłata sądowa od pozwu w wysokości 139 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 600 zł – § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – Dz.U.2013.490 j. t. oraz koszty opłaty skarbowej uiszczonej od złożonego dokumentu pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Co za tym idzie, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej, tytułem kosztów procesu, kwotę 756 zł, orzekając jak w pkt II wyroku.